

ГЛАВА VIII

ПОЛКЪТ НА ЮЖНИЯ—МАКЕДОНСКИЯ ФРОНТЪ

1. КЪМ ГРЪЦКАТА ГРАНИЦА

Въ края на ноемврий 1916 год. нашата II армия, преследвайки съглашенските войски на югъ, достигна гръцката граница. По политически причини подъ давление на Германия победоносната армия бѣ спрѣна на гръцката граница, макаръ и да имаше много признания, които показваха, че съглашенските войски въ Македония сѫ страшно разстроени, че отстѫпватъ въ безредие къмъ Солунъ и че съ едно методично преследване можеха да бѫдатъ напълно унищожени. Германците търсѣха поводъ да се отклонятъ отъ изпълнение на задълженията си споредъ военна конвенция. И, вмѣсто да изпратятъ договорните войски за заемане съответната част отъ новообразувалия се широкъ македонски фронтъ, тѣ изтеглиха по-голѣмата част отъ войските си, които действуваха въ Сърбия, като ги изпратиха на своя западенъ фронтъ.

Ставаше ясно, че германската главна квартира усвоява единъ планъ, който бѣ противъ нашите интереси. Подъ предлогъ да се запази неутралитетъ на Гърция нашата армия бѣ спрѣна на границата, когато въ сѫщото време съглашенците безпощадно търчеха суверенитета на тази държава.

Разбитата съглашенска армия постепенно се съзвезмаше и получаваше подкрепления отъ Англия и Франция. Както француздите, така и англичаните на Солунския фронтъ се нагаждаха за водене на планинската война, като се снабдяваха съ планинска артилерия и съответни обози. Срѣбската армия, широко подпомагана отъ съглашенците, почна да се организира, като образува 6 пехотни и една конна дивизии. Следъ пренасянето ѝ отъ Корфу въ Солунъ тази армия започна да се разпространява на северъ отъ Солунския укрепенъ лагерь. Докато ние не смѣхме да нарушимъ неутралитета на Гърция, предните съглашенски части, като използваха тази наша слабостъ, се приближиха до самата граница.

Образувалиятъ се широкъ юженъ фронтъ трѣбваше да се заеме изключително отъ нашите орѣдѣли части. Нашите съюзници вземаха много малка част отъ този общъ товаръ.

На 18 февруари 1916 г. главнокомандуващиятъ съобщи на командира на 3-а дивизия въ Скопие, че дивизията влиза въ състава на I армия, която заемаше дѣсното крило отъ Македонския фронтъ, а на 21 февруари командирътъ на дивизията получи заповѣдъ отъ щаба на действуващата армия за съсрѣдоточение